

FELLESKONSERT: Som i 2003 var alle korpserne samlet til tre fellesnummer, og det er ikke å ta altfor mye i når man sier at det er spesielt å høre vel 300 musikanter framfører nasjonalsangen i 25 plussgrader. FOTO: FRODE HERMANRUD

Årgangsblås i solskinn

Når man er ung er det gitt at man skal spille marsjer i nordavind og snøfokk.

Når man blir eldre derimot, virker det som om værgudene ikke tør annet enn å slippe lys og varme ned på messingblåserne, som et slags unnskyld for gamle synder.

Slik kunne det i alle fall se ut som da gamlekarer i Blåveisene inviterte til veterankorpsfest på Gjøvik i helga. Det er blitt trommet og spilt i hver en krok i hele helga, med stor felleskonsert på Gjøvik gård lørdag ettermiddag som den store rosinen i pølsa.

Når det kommer folk langveis fra er det fint at blant annet været stiller opp. Det kan man trygt si at den gjorde under den store utendørsdagen på lørdag, for sjelden har vel byens lunge sett grønnere og friskere ut enn da. Til glede for de fleste, kanskje ikke fullt så artig for de av korpsmusikantene som hadde valgt kanskje litt vel fantasifulle uniformer.

Kjole og hvitt

Veterankorpsparaden snirklet seg gjennom hele byen, for til slutt å ende opp foran hovedscenen på Gjøvik gård. Her ble de forskjellige korpserne presentert for publikum og vinket inn.

Det fine med veterankorps er at det ikke er så veldig mange som tar seg selv så voldsomt høytidelig. Rent musikalsk gjør de naturligvis sitt ypperste for å låte best mulig, men mange går ikke av veien for å finne på noe sprøtt heller.

DRILL: Med teksten «vi drillær» på ryggen, er det vel liten tvil om at drilltroppen til Jælpekorps har base i Østfold.

PENE I TØYET: Denne flotte gjengen kaller seg Finstad Gla'Brazz, og hadde tatt turen fra Ski for å være med på veterankorpsstreffet på Gjøvik i helga.

Friskusene i Jælpekorps stilte med en egen, bokstavelig talt, drilltropp, mens Borgen Oldis tydeligvis hadde funnet ungdommen igjen i korps, for uniformene var tydelig russedressinspirert.

Men de som fikk mest oppmerksomhet var uten tvil den velklede gjengen fra Finstad Gla'Brazz. I nærmest gallaantrekk

entret de solskinn på Gjøvik gård mens de spilte dixielandjazz så det ljomet etter.

Solkonsert

Finstad Gla'Brazz har base på Ski, og alle var de førstereisjenter og gutter på veterankorpsstreff.

– Vi har hatt det strålende, såpass strålende at vi fikk beskjed om å dempe oss rundt midnatt. Da hadde naboene hørt nok, kniser de glade musikantene.

Vi startet opprinnelig som et foreldrekorps i 1983, men så har vi bare fortsatt, forteller gjengen mer eller mindre i kor. De pludrer videre om at de har medlemmer fra 30 til 70 år, og over en gang i uka.

– Men vi har lang sommerferie, da, sier en annen i baktroppen.

Det tok litt tid å få organisert de nesten 300 musikantene til felleskonserten, men etter litt omrokkeringer samt noen strenge instruksjoner fra Per Sandvik på scenen, var det endelig klart for konsert.

Storkorps framførte tre numre. «Fagert er landet», »Ja, vi elsker» og den relativt ferske marsjen «Veteranene kommer», komponert av Tormod Brufladt.

KJELEDRESS: Gjengen i Borgen Oldis ankom Gjøvik gård iført uniformer etter russedressprinsippet.

Rød

Konsert for

SIRKUSHEST: Som sirkushester alltid trekkes mot manesjen kunne ikke Colin Howarth dy seg heller. På konserten der han bare skulle hedres og være lyttende publikum, ville han gjerne dirigere et stykke også. På sparket dirigerte han Firedance.

MELLOMKORPSET: De unge i mellomkorps hedret også Colin med to låter. Vel å merke hadde de unge musikantene med seg litt eldre forsterkninger.

GJESTEDIRIGENT: Helge Øye dirigerte takkekonserten til Colin Howarth. Han fortalte også noen anekdoter om Colin.

– Tid for å være

Colin Howarth slutter etter 28 år som dirigent og musikalsk leder for Gjøvik skolekorps. Han vil frigjøre tid til sitt eget musikalske virke.

For 28 år siden gjorde Colin Howarth gjøvikenser av seg. Siden da har han vært musikalsk leder for det som i dag heter Gjøvik skolekorps. Nå har han takket for seg. I takknemlighet ga korpsen en egen avskjedskonsert for ham lørdag. En time før konserten var det mottakelse i Gjøvikhallen med perlende drikke, kanapeer og mimring. Gamle og nye musikantvenner hadde møtt fram.

– Jeg kom til Norge i 1977 og til Gjøvik i 1978. Ikke hadde jeg jobb, men ble satt i kontakt med Håvard Kilde, som da var leder for Vindingstad skolekorps. Så begynte jeg å dirigere dem. Det var litt av en overgang for meg som kom fra en jobb som militærmusiker i England. Der får du kjeft hvis du ikke er på plass til prøven ti minutter før den begyn-